

ΕΤΟΣ 66ον

27 Μαΐου 2018

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 21 (3391)

ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟ ΑΓΙΟΝ, ΖΩΣΑ ΠΗΓΗ ΝΟΕΡΑ

Κορυφαία ή σημερινή γιορτή! Είναι η γενέθλια ημέρα της Έκκλησίας. Έπειδή τό γεγονός της Πεντηκοστής δέν περιγράφεται στά ιερά Εὐαγγέλια ἀλλὰ στό βιβλίον τῶν Πράξεων, ἡ Ἐκκλησία ἐπιλέγει τήν εὐαγγελική περικοπή μέ ἓνα περιστατικό ἀπό τή ζωή τοῦ Χριστοῦ, πού συνέβη τήν τελευταία ἡμέρα τῆς ἐβραϊκῆς Πεντηκοστής. Ἐκείνη τήν ἡμέρα οἱ Ἑβραῖοι πῆγαιναν νά ἀντλήσουν νερό ἀπό τήν κολυμβήθρα τοῦ Σιλωάμ, τό ὁποῖο μετά τό ἔχυναν ὡς σπονδή στό θυσιαστήριον τῶν ὀλοκαυτωμάτων. Καί ἡ εὐθυμία τοῦ πλήθους ἦταν τέτοια, ὥστε οἱ ραββῖνοι συνήθιζαν νά λένε ὅτι, ὁποῖος δέν ἔζησε αὐτή τήν τελετή, δέν ξέρει τί εἶναι χαρά.

Διψᾶς ἀληθινά;

Σ' αὐτή τήν τόσο χαρούμενη μέρα ὁ Χριστός, ἐνῶ συνήθως δίδασκε καθίστός, ὄχι μόνο στάθηκε ὄρθιος, ἀλλὰ καί φώναξε δυνατά: « Ἄν κάποιος διψάει, νά ῥθει σέ μένα καί νά πιεῖ. Μέσα ἀπό ἐκεῖνον, πού πιστεύει σέ μένα, ποτάμια ζωντανό νερό θά τρέξουν». Καί ἐξηγεῖ ὁ εὐαγγελιστής Ἰωάννης ὅτι «αὐτό τό εἶπε ὁ Ἰησοῦς ἐννοώντας τό Ἅγιο Πνεῦμα, πού θά ἐλάμβαναν ὅσοι θά πίστευαν σ' αὐτόν. Γιατί τότε ἀκόμα δέν εἶχαν τό Ἅγιο Πνεῦμα, ἐπειδή ὁ Ἰησοῦς δέν εἶχε ἀκόμα δοξαστεῖ» μέ τήν Ἀνάσταση καί τήν Ἀνάληψή του στοῦς οὐρανοῦς.

Οἱ προφῆτες, βέβαια, καί ὅλοι οἱ δίκαιοι τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, κατά τόν ἅγιο Κύριλλον Ἀλεξανδρείας, «εἶχαν δεχθεῖ πλοῦσια ἐλληληψη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, πού τοὺς ὀδηγοῦσε σέ θεογνωσία καί τοὺς ἀποκάλυπτε τά μέληλοντα. Μέ τήν Πεντηκοστή, ὅμως, μᾶς δόθηκε ἡ δυνατότητα, ὄχι ἀπλῶς νά δεχοῦμε κάποιο φωτισμό τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἀλλὰ τήν ὀλοσχερή καί ὀλόκληρη κατοίκηση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μέσα μας, μέ ἀποτέλεσμα νά μπορούμε νά γίνουμε νοαὶ Θεοῦ!»!

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ίωάν. ζ' 37-52, η' 12)

«Εγώ ειμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου»

Τῇ ἐσχατῇ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς ἑορτῆς, εἰσήκει ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔκραξε λέγων Ἐάν τις διψᾷ, ἐρχέσθω πρὸς με, καὶ πινέτω. Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, καθὼς εἶπεν ἡ Γραφή, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ῥεῦσουσιν ὕδατος ζῶντος. Τοῦτο δὲ εἶπε περὶ τοῦ Πνεύματος, οὗ ἐμελλον λαμβάνειν οἱ πιστεύοντες εἰς αὐτόν· οὐπω γὰρ ἦν Πνεῦμα Ἅγιον, ὅτι Ἰησοῦς οὐδέπω ἐδοξάσθη. Πολλοὶ οὖν ἐκ τοῦ ὄχλου ἀκούσαντες τὸν λόγον, ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ Προφήτης. Ἄλλοι ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός. Ἄλλοι δὲ ἔλεγον· Μὴ γὰρ ἐκ τῆς Γαλιλαίας ὁ Χριστός ἐρχεται; Οὐχὶ ἡ Γραφή εἶπεν, ὅτι ἐκ τοῦ σπέρματος Δαυὶδ, καὶ ἀπὸ Βηθλεέμ τῆς κώμης ὅπου ἦν Δαυὶδ, ὁ Χριστός ἐρχεται; Σχίσμα οὖν ἐν τῷ ὄχλῳ ἐγένετο δι' αὐτόν. Τινὲς δὲ ἤθελον ἐξ αὐτῶν πιάσαι αὐτόν· ἀλλ' οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτόν τὰς χεῖρας. Ἦλθον οὖν οἱ ὑπηρέται πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ Φαρισαίους, καὶ εἶπον αὐτοῖς ἐκείνοι· Διατί οὐκ ἠγάγετε αὐτόν; Ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπηρέται· Οὐδέποτε οὕτως ἐλάλησεν ἄνθρωπος, ὡς οὗτος ὁ ἄνθρωπος. Ἀπεκρίθησαν οὖν αὐτοῖς οἱ Φαρισαῖοι· Μὴ καὶ ὑμεῖς πεπλάνησθε; μὴ τις ἐκ τῶν ἀρχόντων ἐπίστευσεν εἰς αὐτόν ἢ ἐκ τῶν Φαρισαίων; ἀλλ' ὁ ὄχλος οὗτος, ὁ μὴ γινώσκων τὸν νόμον, ἐπικατάρατοί εἰσι. Λέγει Νικόδημος πρὸς αὐτούς, ὁ ἐλθὼν νυκτὸς πρὸς αὐτόν, εἷς ὢν ἐξ αὐτῶν· Μὴ ὁ νόμος ἡμῶν κρίνει τὸν ἄνθρωπον, ἐὰν μὴ ἀκούσῃ παρ' αὐτοῦ πρότερον καὶ γνῶ τί ποιεῖ; Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς Γαλιλαίας εἶ; ἐρευνήσον καὶ ἴδε, ὅτι προφήτης ἐκ τῆς Γαλιλαίας οὐκ ἐγγίγεται. Πάλιν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησε, λέγων· Ἐγώ ειμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολουθῶν ἐμοί, οὐ μὴ περιπατήσει ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἔξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς.

Σ' αὐτὴ τὴν τιμὴ καὶ τὴ δόξα μᾶς καθεὶ ὁ Χριστός, προφητεύοντας στὴ σημερινὴ περικοπὴ τὸ γεγονός τῆς Πεντηκοστῆς, καὶ μᾶς ἀποκαλύπτει τρεῖς μεγάλες ἀλήθειες:

Τρεῖς ἀλήθειες

Ἡ πρώτη ἀλήθεια εἶναι ὅτι αὐτὸς δίνει τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, τὸ ὁποῖο –ὅπως ἀλλοῦ ἴζει σαφέστερα– «ἐκπορεύεται παρὰ τοῦ Πατρός» ἀλλὰ «πέμπεται» δι' αὐτοῦ, δηλαδὴ τοῦ Υἱοῦ (Ἰω. 15,26). Αὐτὸς παρακάλεσε τὸν Πατέρα του νὰ μᾶς δώσει «ἄλλον Παράκλητον» (14,16), γιὰ νὰ μᾶς ὀδηγήσῃ «εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν» (16,13) καὶ νὰ μένει μαζί μας «εἰς τὸν αἰῶνα».

Ἡ δευτέρη ἀλήθεια εἶναι ὅτι, ὅπως ἐπεξηγεῖ ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, «ὁ Χριστὸς δὲν δίνει σέ κανέναν τὸ Ἅγιο Πνεῦμα μέ τῆ βία. Τὸ δίνει μόνο σέ ὅποιον ἔχει πολλὴ προθυμία καὶ καίγεται ἀπὸ τὸν πόθο νὰ τὸ λάβῃ». Βασικὴ προϋπόθεση τῆς ἀπόκτησης τῆς μεγάλης αὐτῆς δωρεᾶς εἶναι ἡ προσωπικὴ δίψα τοῦ ἀνθρώπου· ἡ τελείως ἐλεύθερη ἀναζήτησή του.

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Τὴν τελευταίαν ἡμέραν τὴν μεγάλην τῆς ἑορτῆς ἐστάθηκε ὁ Ἰησοῦς καὶ ἐφώνησε δυνατά, «Ἐάν, κανεὶς διψᾷ, ἄς ἔλθῃ σ' ἐμέ καὶ ἄς πιῇ. Ἐκεῖνος πού πιστεύει σ' ἐμέ, καθὼς εἶπε ἢ γραφή, «Θά τρέξουν ἀπὸ τὴν κοιλιὰ του ποταμοὶ νεροῦ ζωντανοῦ». Αὐτὸ τὸ εἶπε διὰ τὸ Πνεῦμα, τὸ ὁποῖον θά ἔπαιρναν ἐκεῖνοι πού θά ἐπίστευαν σ' αὐτόν· διότι δέν εἶχε δοθῆ ἀκόμη Πνεῦμα Ἅγιον, ἐπειδὴ ὁ Ἰησοῦς δέν εἶχε ἀκόμη δοξασθῆ. Πολλοὶ ἀπὸ τὸ πλῆθος, ὅταν ἄκουσαν αὐτά, ἔλεγαν, «Αὐτὸς εἶναι πραγματικὰ ὁ Προφῆτης», ἄλλοι ἔλεγαν, «Αὐτὸς εἶναι ὁ Χριστός», ἄλλοι ἔλεγαν, «Μήπως ὁ Χριστὸς ἔρχεται ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν; Δέν εἶπε ἢ γραφή ὅτι ὁ Χριστὸς ἔρχεται ἀπὸ τὸ σπέρμα τοῦ Δαυῖδ καὶ ἀπὸ τὴν κωμόπολιν Βηθλεέμ ὅπου ἦτο ὁ Δαυῖδ;». Ἔγινε λοιπὸν διχασμὸς γι' αὐτὸν μεταξύ τοῦ πλῆθους. Μερικοὶ ᾔθελαν νά τὸν πιάσουν ἀλλὰ κανεὶς δέν ἔβαλε χέρι ἐπάνω του. Τότε ἐπέστρεψαν οἱ ὑπῆρται πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς Φαρισαίους, οἱ ὁποῖοι τοὺς εἶπαν, «Γιατί δέν τὸν ἐφέρατε;». Ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπῆρται, «Κανεὶς ἀνθρώπος δέν ἐμίλησε ποτέ ὅπως μιλεῖ αὐτὸς ὁ ἀνθρώπος». Οἱ Φαρισαῖοι τοὺς ἀπεκρίθησαν, «Μήπως καὶ σεῖς ἔχετε πλανηθῆ; Ἐπίστεψε σ' αὐτόν κανεὶς ἀπὸ τοὺς ἄρχοντας ἢ τοὺς Φαρισαίους; Ὅσον γι' αὐτὸν τὸν ὄχλον, πού δέν ξέρει τὸν νόμον, εἶναι καταραμένος». Λέγει εἰς αὐτοὺς ὁ Νικόδημος, ὁ ὁποῖος εἶχε ἔλθει εἰς αὐτόν τὴν νύχτα καὶ ὁ ὁποῖος ἦτο ἕνας ἀπὸ αὐτοὺς, «Καταδικάζει ἀνθρώπον, ὁ νόμος μας ἐάν δέν τὸν ἀκούσῃ προηγουμένως καὶ μάθῃ τί ἔκανε;». Ἀπεκρίθησαν εἰς αὐτόν. «Μήπως καὶ σύ εἶσαι ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν; Ἐρεῦνσε καὶ θά ἰδῆς, ὅτι δέν ἔχει ἔλθει προφῆτης ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν». Πάλιν ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἐμίλησε καὶ εἶπε, «Ἐγὼ εἶμαι τὸ φῶς τοῦ κόσμου. Ἐκεῖνος πού μέ ἀκολουθεῖ δέν θά περπατήσῃ εἰς τὸ σκοτάδι ἀλλὰ θά ἔχη τὸ φῶς τῆς ζωῆς».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀθιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Καὶ ἡ τρίτη ἀλήθεια ἀναφέρεται στὰ ἀποτελέσματα καὶ στοὺς καρποὺς αὐτῆς τῆς δωρεᾶς: Ὅχι μόνο ξεδιψάει ὁποῖος γεμίζει ἀπὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, ἀλλὰ ξεκύνονται ἀπὸ αὐτόν ποτάμια ζωντανό νερό, γιὰ νά ξεδιψάσουν κι ἄλλοι. Ἡ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας εἶναι γεμάτη ἀπὸ παραδείγματα ἀνθρώπων, πού ξεδίψασαν ἀπὸ αὐτὸ τὸ νερό, ἐνῶ πρὶν βρισκόνταν κυριολεκτικὰ «στὴ μέση τῆς ἐρήμου».

«Στὴ μέση τῆς ἐρήμου»

Μέ αὐτόν τὸ τίτλο κατέθεσε σέ βιβλίο πρὶν ἀπὸ λίγα χρόνια τὴν ἐμπειρία τῆς μιά Ἀμερικανοεβραία, ἡ Μάρτζορου Κόρμμαν, ἡ ὁποία σέ ἡλικία 18 ἐτῶν μεταστράφηκε στὴν Ὁρθοδοξία. Λίγο πρὶν βαπτιστεῖ ἔγραφε: «Εἶναι εὐκολὸ νά μᾶς καταδικάζετε γιὰ τὸ ὅτι δέν πιστεύουμε σέ τίποτε καὶ γιὰ τὴν ἐκτός ἐλήγχου συμπεριφορὰ μας. Οἱ ἄνοστες ἰδεολογίες καὶ ἡ ἐμπιστοσύνη στὴ λογικὴ

27 Μαΐου 2018: ΚΥΡΙΑΚΗ Η΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ
«Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ». Ἑλλαδίου ἱερομάρτυρος (ς΄ αἰ.).

Ἰωάννου ὁμολογητοῦ τοῦ Ῥώσου († 1730).

Ἦχος: — – Ἑωθινόν: — – Ἀπόστολος: Πράξ. β΄ 1-11 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. ζ΄ 37-52, ν΄ 12.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 3 Ἰουνίου, τῶν Ἁγίων Πάντων.

Ἀπόστολος: Ἐβρ. ια΄ 33 -ιβ΄ 2 – Εὐαγγέλιον: Μτ. ι΄ 32-33, 37-38, ιθ΄ 27-30.

δέν μᾶς ἐνδιαφέρουν πιά. Δέν πιστεύουμε στίς ἀπλές ἀπαντήσεις. Θέλουμε κάτι περισσότερο. Τά θέλουμε ὅλα. Θέλουμε ὄχι κάτι πού νά μπορούμε νά ἀναλύσουμε, ἀλλήλα κάτι πού νά μπορούμε νά ζήσουμε. Ἐπιζητοῦμε τήν προσωπική συνάντηση μέ τόν Θεό καί μέ τόν ἄνθρωπο. Δέν πιστεύουμε στή φτηνή εὐτυχία, στό λίγο καλύτερο, στίς μέτριες χαρές. Ἡ ὅλα ἦ τίποτε! Κι ἄν τώρα ἔχουμε κολλήσει στό τίποτε, εἶναι ἀκριβῶς γιατί περιμένουμε τό ὅλα!»

Εἶναι συγκλονιστικός ὁ τρόπος μέ τόν ὁποῖο περιγράφει τή φλογερή δίψα τῆς γιά τό ὕδωρ τό ζῶν. Ὅταν πιά ξεδίψασε μελετώντας τήν Ἁγία Γραφή καί τοῦς Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας καί μπαίνοντας συνειδητά μέσα στήν Ἐκκλησία, μέ δύο λόγια περιγράφει τί ἔνωσε: «Ἡμουν νεκρή καί ξανάζησα. Ἡμουν χαμένη καί βρέθηκα». Καί καταλήγει ἐπαληθεύοντας τήν προφητεία τοῦ Χριστοῦ γι’ αὐτούς πού χορταίνουν τό ζωντανό νερό: «Τώρα, ὅταν μιλάω στοῦς συνομηθικούς μου μέ τήν ἐλπίδα νά ξεφύγουν ἀπό τήν ξεραϊῖλα τῶν ἐρήμων καί νά στραφοῦν στίς πηγές τῆς ἀληθινῆς ζωῆς, παρατηρῶ ὅτι ἀκοῦνε μέ ἔνταση καί προσοχή. Ἐνδιαφέρονται μέ γνησιότητα γιά τόν Θεό. Τόν περιμένουν».

Πόσες ψυχές «ὡς γῆ ἄνυδρος» περιμένουν νά ξεδιψάσουν ἀπό τή δροσιά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἡ ὁποία θά ἔπρεπε νά σταλάξει πλοῦσια ἀπό τή ζωή καί τά λόγια μας, ἀφοῦ σέ κάθε θεία Λειτουργία χορταίνουμε ἀπό τήν «χάριν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καί τήν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ καί Πατρός καί τήν κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος» (Β΄ Κορ. 13,13)!

Ἄρχιμ. Β.Λ.

Παρακολουθήστε τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΠΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὀμιλεῖ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Διευθυντίς: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξις, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωσις, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ’ ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr